

της **Ντίνας Ρέππα**

Τούτη τη φορά θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να φτάσεις... Υπόσχεση στις νεκρές και τους νεκρούς των Τεμπών

Πάρε με όταν φτάσεις... Συγκλονίζουν οι μαρτυρίες... Συγκλονίζουν τα συνθήματα στις διαδηλώσεις... Το έγκλημα αυτό να μη συγκαλυφθεί! Όλων των νεκρών θα γίνουμε η φωνή! Στον κόσμο του κεφαλαίου είμαστε αναλώσιμοι! Να τους ανατρέψουμε! Κέρδη βαμμένα στον φοιτητών το αίμα! 57 εισιτήρια θανάτου! Οι συγκοινωνίες, το ρεύμα, το νερό δεν είναι εμπορεύματα, ανήκουν στον λαό! Αυτοί μιλούν για κέρδη και ζημιές, εμείς μιλάμε για ανθρώπινες ζωές! Αυτό που έγινε δε θα ξεχαστεί! Στα σύνορα, στις ράγες, στα νοσοκομεία, κάθε μέρα και μια κρατική δολοφονία! Η οργή έγινε ποτάμι! Στείλε όταν φτάσεις, δεν έφτασες ποτέ, εκδίκηση θα πάρουμε για σένανε, μικρέ! Μαμά, πες του μπαμπά να μείνει σπίτι... Εγώ έφυγα! 28/02/2023, Τέμπη. Καλό ταξίδι! Το αίμα κυλάει, εκδίκηση ζητάει!

Συγκλονίζει που οι νεκρές και οι νεκροί των Τεμπών ήταν κυρίως νέες και νέοι... Σήμερα από ένα τάχα «τυχαίο» ατύχημα, χτες από μια κρατική δολοφονία. Κάθε μέρα στη δουλειά χωρίς δικαιώματα, χωρίς εργασιακή σταθερότητα, με μισθούς «πείνας», με ψηλά ποσοστά ανεργίας, σε περιβάλλοντα μόνιμης αστάθειας, στην εργασία, στην εκπαίδευση, στην ψυχαγωγία, παντού. Πρώτα οι νέες και οι νέοι μετατράπηκαν στις Ιφιγένειες για να πνεύσει ούριος άνεμος στα πανιά της καπιταλιστικής ανάπτυξης και κερδοφορίας...

Συγκλονίζουν οι εκατοντάδες χιλιάδες νεολαίας και λαού που αυτές τις μέρες κατακλύζουν τους δρόμους, σε μεγάλα συλλαλητήρια πόνου κι οργής, διεκδίκησης κι αγώνα... Τα κέρδη τους... οι ζωές μας... είναι το σύνθημα που σοκάρει, η σκληρή πραγματικότητα ενός συστήματος που δε διστάζει να δολοφονεί, μιας πολιτικής που είμαστε αναλώσιμοι, η νεολαία, οι εργαζόμενες/οι, οι συνταξιούχοι, η μόρφωση, η υγεία, ο πολιτισμός, τα σχολεία, τα νοσοκομεία, οι συγκοινωνίες, το ρεύμα, το νερό! Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους, είναι το σύνθημα διεκδίκησης κι αγώνα, το σύνθημα-αίτημα που συμπυκνώνει τη μοναδική πολιτική πρόταση απέναντι στη λεηλασία του κέρδους και των φορέων του, εταιρείες κι επιχειρήσεις, κυβερνήσεις ιδιωτικοποιήσεων, μνημονίων, εργατικής λεηλασίας, διεθνείς οικονομικοί και πολιτικοί οργανισμοί.

Όλοι τους υπόσχονται και ζητούν συγγνώμη... Θα τα διορθώσουν όλα την επόμενη φορά... Ο Μητσοτάκης κι η ΝΔ τα ρίχνουν στον σταθμάρχη. Είναι έτοιμοι να ρίξουν στην πυρά ακόμα και βουλευτές

του κόμματός τους που έκαναν το ρουσφέτι. Ο ΣΥΡΙΖΑ που ξεπούλησε τον ΟΣΕ τα ρίχνει στη ΝΔ για την ανικανότητά της και κάτι ψελίζει για εκβιασμούς. Το ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ στο ίδιο μοτίβο. Οι ακροδεξιοί και η Χρυσή Αυγή του Κασιδιάρη μιλούν για το έθνος που το πρόδωσαν οι πολιτικοί. Η εταιρεία που αγόρασε τον ΟΣΕ για 48 εκατ. και επιδοτείται κάθε χρόνο με 50 εκατ. αποποιείται των ευθυνών -«δεν ήταν δική μου δουλειά το δίκτυο». Οι δημοσιογράφοι ζητούν συγγνώμη που δεν πρόσεχαν τα αιτήματα των σιδηροδρομικών και κατάγγελλαν από τα κανάλια τους τις απεργίες, και υπόσχονται να μην το ξανακάνουν έτσι ξεδιάντροπα. Η ΕΕ «βουρκώνει» για το χάλι των ελληνικών σιδηροδρόμων. Της Ευρώπης, λέει, είναι εκσυγχρονισμένοι, με συστήματα ασφαλείας. Ο βασικός πολιτικός καθοδηγητής των ιδιωτικοποιήσεων, που ρίχνει πρόστιμα στα κράτη αν επιδοτούν κρατικές εταιρείες δημόσιου συμφέροντος, μας εμπαίζει πολλαπλώς. Οι δυνάμεις καταστολής με προτεταγμένες τις ασπίδες εκτελούν εντολές από όλους τους παραπάνω, δακρυγόνα με την πρώτη ευκαιρία, αυτοί δεν έχουν να απολογηθούν πουθενά, γιατί τα αφεντικά τους θα τους καλύψουν πάντα όπως κι αν έχει.

Πένθος δημόσιο... κέρδος ιδιωτικό...

Την ίδια στιγμή κηρύσσουν εθνικό πένθος και σιωπητήριο. Όχι, δε θέλουν να τιμήσουν τους νεκρούς, θέλουν να κατευνάσουν την κοινωνική οργή, να ενοχοποιήσουν τις λαϊκές διαμαρτυρίες. Είναι προκλητικοί. Για μια ακόμα φορά, μας χειρίζονται για να περάσει η μπόρα, να ξεχαστεί το έγκλημα, να κατασπαραχτεί ο σταθμάρχης για να κατευναστεί ο θυμός των ανθρώπων. Παλιά συνταγή. Πάλι κάποιος μας πολεμά, μία ο ιός, μία ο καιρός, μία ο γιαλός, τώρα η τύχη η κακιά και η νύστα του σταθμάρχη. Όποια και αν είναι η ερώτηση, η απάντηση είναι εθνική ενότητα, πένθος και εμπιστοσύνη στους κυρίαρχους να δώσουν δικαιοσύνη, σε αυτή ή σε μια άλλη κυβέρνηση, της επιλογής τους πάντα... Κράτος και κεφάλαιο τα έχει κάνει τα κουμάντα του... Αν ο Μητσοτάκης φάει τα ψωμιά του, έχουν εναλλακτικές... τον Τσίπρα, έναν άλλον από τη ΝΔ, κυβέρνηση εθνικής ενότητας, κυβερνήσεις συμμαχικές... Αρκεί να μείνουν απείραχτα τα ιερά και τα όσια αυτού του συστήματος κι αυτής της πολιτικής.

Ας σωπάσουν αυτοί που οφείλουν να σωπάσουν. Καμιά άλλη βουβή! Κανείς άλλος βουβός!

Κάπου γράφτηκε ότι όλα αυτά είναι βγαλμένα από εγχειρίδια διαχείρισης κρίσεων. Έτσι είναι. Οι κυρίαρχοι λένε ψέματα, όλοι τους. Με το βλέμμα στραμμένο στις εκλογές, με τον τρόπο μήπως η οργή γίνει ποτάμι και συμπαρασύρει όλη τη σαπίλα ενός συστήματος που δολοφονεί τη ζωή μας κάθε μέρα, κάποιες φορές με τον πιο τραγικό τρόπο, όπως τώρα. Κράτος και κεφάλαιο, οικονομικό και πολιτικό κατεστημένο, κυβερνήσεις και κόμματα εξουσίας και αυτή την ώρα ο βασικός εκπρόσωπος όλων, η κυβέρνηση της ΝΔ, κάνουν ό,τι μπορούν για να μείνουμε σίτιι μας, παρακολουθώντας τηλεόραση και πενθώντας σιωπηλά ή στην καλύτερη περίπτωση να κατευθύνουν την οργή σε άνευρα και βολικά «μνημόσυνα», ελεγχόμενες διαμαρτυρίες για να αποφύγουν τις αναταράξεις και τα απρόβλεπτα επεισόδια.

Κι εμείς; Η νεολαία, οι εργαζόμενοι, ντόπιοι, μετανάστες, πρόσφυγες, οι άνθρωποι που χρησιμοποιούμε όλων των ειδών τα δρομολόγια για όλων των ειδών τους θανάτους, **εμείς τι δρόμο θέλουμε να περπατήσουμε αυτές τις ώρες;**

Γιατί ενώ οι διαδηλώσεις συνεχίζονται σε όλη τη χώρα για το έγκλημα στα Τέμπη, κάποιιοι άλλοι «θάνατοι» δημοσίων αγαθών εξελίσσονται...

Ο θάνατος...

της εκπαίδευσης μέσα από την αξιολόγηση.

Είναι η ώρα να κατέβουν τα μολύβια και με αποφασιστικότητα να μιλήσουμε και να δράσουμε ενάντια

στην αξιολόγηση. Για να μην ιδιωτικοποιηθεί το δημόσιο σχολείο, να μην προσαρμοστεί στις ανάγκες της αγοράς, να μη λειτουργεί με πυξίδα το κέρδος, με εκπαιδευτικούς πειθήνιους αξιολογούμενους και με σχολεία ανταγωνιστικά για να επιβιώσουν στην αρένα της αξιολόγησης. Μπλόκο παντού! Καμιά/κανένας να μη δεχτεί τους αξιολογητές. Τώρα δυναμικές πραγματικές καταλήψεις στις διευθύνσεις εκπαίδευσης να υποχρεώσουμε τα υπηρεσιακά συμβούλια να υπογράψουν τις μονιμοποιήσεις των νεοδιόριστων συναδέλφων/ισσών. Κάτω τα μολύβια και στην εισαγωγική επιμόρφωση. Μαζική άρνηση συμμετοχής. Οι μόνοι που πληρώνονται για αυτό το πρόγραμμα, και μάλιστα με το «κεφάλι» και την ώρα είναι το ΙΕΠ με τους παρατρεχάμενούς του που το σχεδιάζουν, και οι επιμορφωτές. Μόνο αυτοί έχουν να χάσουν αν πάσουμε να συμμετέχουμε. Να ακυρωθεί το πρόγραμμα, κάθε επιμόρφωση με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα και εντός εργασιακού ωραρίου.

του δημόσιου συστήματος υγείας

Τα νοσοκομεία καταρρέουν, η συντριπτική πλειοψηφία του λαού καταδικάζεται σε πολύμηνες αναμονές για μία εξέταση, ένα χειρουργείο, οι ασθενείς εκβιάζονται να πληρώσουν για να έχουν περίθαλψη, οι υγειονομικοί παραιτούνται γιατί δεν αντέχουν τους φρενήρεις ρυθμούς, αρνούνται να γίνουν οι ντελάληδες της ιδιωτικής αγοράς στα δημόσια νοσοκομεία. Τώρα να καταργηθεί ο νόμος που ιδιωτικοποίησε πλήρως τα νοσοκομεία, μαζικές προσλήψεις, ενίσχυση της πρωτοβάθμιας περίθαλψης, δωρεάν δημόσια υγεία για όλες/ους.

των δημόσιων μεταφορών, του πολιτισμού, του νερού, του ρεύματος, της ασφάλισης...

σε κάθε σύνθημα για το έγκλημα στα Τέμπη αν αλλάξεις τη λέξη συγκοινωνίες ή τρένα, με τις λέξεις εκπαίδευση και σχολείο-πανεπιστήμιο-ΙΕΚ, υγεία και νοσοκομείο, πολιτισμός, ασφάλιση και σύνταξη, ρεύμα, νερό, ταιριάζουν όλες. Δεν είναι τυχαίο, δεν είναι διαστροφή.

Ο κατάλογος των «θανάτων» που πραγματοποιήθηκαν και εξελίσσονται την εποχή της κρίσης είναι μεγάλος. Αλλά όλοι οι μικροί και μεγάλοι θάνατοι έχουν τους ίδιους ακριβώς παρονομαστές. Εμπόρευμα, κέρδος κι όφελος, ιδιωτικοποιήσεις, επιχειρηματικότητα και επιχειρηματική λειτουργία του δημοσίου, ανταγωνιστικότητα, αξιολόγηση, εκμετάλλευση αντί κοινωνικά αγαθά, σύγχρονες εργατικές και λαϊκές ανάγκες, δικαιώματα, κοινωνική απελευθέρωση και χειραφέτηση. Έτσι κουμπώνουν όλα! Κι όλα τα πρώτα μετατρέπουν τη ζωή σε αβίωτη κι όλα τα δεύτερα σε αξιοβίωτη.

Μην τους επιτρέψουμε να μας δια-χειριστούν ξανά...

Το σύστημα σχεδιάζει ήδη... Τον εγκλωβισμό μας και την ομαλότητα. Να αποτραβηχτούμε από τους δρόμους και να εγκλωβιστούμε στα σενάρια εκλογών, στα εκλογικά παζάρια, στις μορφές κυβερνητικών σχημάτων της επόμενης μέρας. Σε συνθήκες ομαλότητας κι ελεγχόμενων κινητοποιήσεων οι κυβερνήσεις αλλάζουν, οι έδρες στη βουλή μεταβάλλονται, αλλά ο πυρήνας της πολιτικής παραμένει αδιασάλευτος!

Αλλά έτσι, οι ζωές μας δεν θα αλλάξουν! Γι' αυτό να ανησυχήσουμε τους κυρίαρχους. Να αλλάξει ο φόβος στρατόπεδο. **Μπλόκο παντού! Πολιτικός εκβιασμός του κινήματος για κατακτήσεις τώρα χρησιμοποιώντας όλες τις μορφές αγώνα, τις απεργίες, τις διαδηλώσεις, τις καταλήψεις, την πολυμορφία και την πρωτοτυπία ενός κινήματος ανατροπής που φέρνει μάλιστα, την αντίθεση φρεσκάδα της νεολαίας.**

Να αποσταθεροποιήσουμε πρώτα και κύρια την κυβέρνηση και τη δυνατότητά της να νομοθετεί. Έτσι να πέσει! Με πάταγο! Να πάρει πίσω όλα τα μέτρα που συνθλίβουν τη ζωή μας στην εργασία, την παιδεία, την υγεία, τον πολιτισμό, να διεκδικήσουμε δικαιώματα παντού, δημοκρατία των εργαζομένων κόντρα στον ολοκληρωτισμό του συστήματος.

«Κατακτήσεις τώρα!» χρειάζεται να είναι το σύνθημά μας!

Για να πιάσει τόπο η υπόσχεσή μας... Τούτη τη φορά θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να φτάσεις!

Πηγή: [Σελιδοδείκτης](#)